

Η γιαγιά μας η Μυροφόρα!

Γράφει ο Γιώργος Αθανασιάδης

Συνέχεια από την προηγούμενη έκδοση του Κόσμου της Τρίτης Ηλικίας

Αμίλητη και κλαίγοντας με αγκαλιά το εικονοστάσι, κλείδωσε και αμπάρωσε το σπίτι και ανέβηκε στο κάρο, που μέσα στην νύκτα τράβηξε βορειοδυτικά και το άλογο με σταθερό καλπασμό για το Περιθώρι. Η Μυροφόρα ακούμπησε πάνω στο σώμα του άντρα της και κοίταζε μπροστά της. Δεν ρώτησε τίποτα. Ούτε τι έγινε, ούτε που ήταν τα παιδιά της... Ήξερε καλά τον άντρα της, ήταν καλός άνθρωπος... φυσικά ήταν και υπεύθυνος πατέρας.. τακτοποίησε με ασφάλεια τα παιδιά του και γύρισε... και τα ορφανά της κουνιάδας του, δεν είχαν ούτε πατέρα, ούτε μάνα... και εκείνος ήταν υπεύθυνος πατέρας... εκείνος πατέρας όλων των παιδιών, των πέντε δικών του και των τεσσάρων ορφανών... όλα δικά του από εκείνο το βράδυ... και η Μυροφόρα θα γινόταν η μάνα τους... όχι απλά η θεία τους... η Μάνα τους... και για μας μετά από χρόνια η Μυροφόρα θα γινόταν η γιαγιά μας... όχι η μεγάλη θεία μας... η Γιαγιά μας.

Θα νόμιζε κανείς ότι εκείνη τη νύκτα ο χρόνος είχε πάρει άλλη διάσταση και το σύμπαν δούλευε για εκείνα τα ορφανά. Η κατάσταση και στο Περιθώρι, παρόμοια με την κατάσταση στο Οχυρό. Το μισό χωριό και παραπάνω είχαν φύγει και μαζί τους και η μεγαλύτερη αδελφή των ορφανών. Η Κυριακή (η θεία η Κίτσα) είχε πάρει τη πρώτη της κόρη και τον άντρα της το Φίλια και φύγανε σε κάτι συγγενείς σε μέρος ασφαλές στην Νιγρίτα Σερρών. Για χρόνια μετά δε θα τους ξανάβλεπαν τ'αδέλφια τους. Έτσι είχαν μείνει τα μικρότερα στο σπίτι μοναχά τους να περιμένουν μήπως καποιος εμφανιστεί να τα πάρει. Τα μεγαλύτερα ο Παράσχος και η Νίνα καταλάβαιναν, ήταν πιά στην εφηβεία και εκείνα ότι αυτός ο κάποιος θα μπορούσε να ήταν ένας συγγενής στην καλύτερη περίπτωση ή το πιο πιθανόν κάποιος Βούλγαρος στρατι-

ώτες και μετά... Ήταν όμως παιδιά και έτσι όλα μαζί σε ένα δωμάτιο καθόταν στο πάνω πάτωμα του σπιτιού αγκαλιασμένα και περίμεναν, ενώ φεύγοντας η αδελφή τους η μεγάλη με τον άντρα της τους είχε πεί, ότι κάποιος θα ερχόταν να τους πάρει. Κάποιος; Ποιός; Η νύκτα εκείνη της Μεγάλης Πέμπτης θα ήταν πολύ μακριά... ατέλειωτη....

Εν τω μεταξύ, είχαν όλοι οι συγγενείς τους και τα πρωτεξάδελφα τους από την μεριά του μακαρίτη του πατέρα τους Ισαάκ Αϊδονίδη, εκείνο το βράδυ εγκαταλείψει το χωριό για άλλους προορισμούς. Η Μυροφόρα, αργότερα όταν εξιστορούσε τα γεγονότα, δε θυμόταν να πεί... ίσως γιατί δεν ήξερε... ίσως γιατί δεν την ενδιέφερε.. εκείνη είχε γίνει μάνα τους πιά, εκείνη ήταν υπεύθυνη... όχι απο υποχρέωση... ήταν ο λόγος της και η συμφωνία της με τη νεκρή της αδελφή.. τη Μαρία της... ήταν η συμφωνία της με την Παναγία... και η Παναΐα, της γύρισε το καλό... μετά απο χρόνια, αλλά της το γύρισε... Τα ορφανά αγκαλιασμένα, καθώς η νύκτα προχωρούσε περίμεναν και αναστατώνονταν σε κάθε θόρυβο που άκουγαν απέξω. Οι νύκτες παρότι άνοιξη ήταν κρύες και παγωμένες και η παγωνιά αυτή σκέπαζε και τις ψυχές τους. Τα δύο πιο μικρά κορίτσια η Ελένη (είχε της γιαγιάς της το όνομα) και η Φούλη (το πιο μικρό) κλαίγοντας αποκοιμήθηκαν στην αγκαλιά της μεγαλύτερης αδελφής τους της Νίνας. Ο ύπνος αγάλιασε τα παιδιά και μόνο ο μεγαλύτερος ο Παρασκευάς (Ο Παράσχος) άκουσε το ποδοβολητό του αλόγου μέσα στη νύκτα και το θόρυβο του κάρου στη πίσω μεριά του σπιτιού κάτω απο το υπόστεγο και αμέσως μετά η φωνή της θείας τους..

«Γιαβρία μου, γνεφτείστε, φεύγουμε αμέσως... αίντε πουλόπα μ, να ιλί εμάς (Γιαβρία μου, ξυπνάτε, φεύγουμε αμέσως, αντε πουλάκια μου, αλοιμόνο μας)»

Χαρά και δάκρυα, συγκίνηση ανακούφιση, λίγες κουβέρτες και πολλή αγάπη φορτώθηκαν στο κάρο και άρχισε μέσα στην νύκτα να κατηφορίζει το δρόμο νοτιοανατολικά προς τη Δράμα. Τα τέσσερα ορφα-

νά, αμίλητα, αγκαλιασμένα το ένα με το άλλο κοιτούσαν την θεία τους τη Μυροφόρα και το θείο τους. Κάπου εκεί σε μια στροφή του δρόμου η Μυροφόρα είδε κείνη τη μαυροφορεμένη νέα γυναίκα καθώς το κάρο έτρεχε να την χαιρετά χαμογελαστή με δάκρυα στα μάτια. Μέσα απο το μαντίλι της γνώρισε την αδελφή της που κάτι της είπε... ο αέρας τόφερε στα αυτιά της Μυροφόρας σαν ψιθυρο....

«Σ ευχαριστώ αδελφή μου, το καλό που έκανες θα το βρεις μπροστά σου... στο υπόσχομαι».

Το ξημέρωμα τους βρήκε στο κάμπο της Δράμας σχετικά σε ασφάλεια και έπρεπε να καθήσουν λίγο να ξαποστάσουν λίγο και να ξεκουραστεί το άλογο...

Ένα ταξίδι με το τραίνο

Πολύς κόσμος απο τα βορεινά χωριά και το οροπέδιο του Νευροκοπίου, είχε συγκεντρωθεί στο Τουρκοχώρι, το σημερινό Μυλοπόταμο Δράμας. Εκεί για μια ακόμη φορά συναντήθηκαν για λίγο συγγενείς και φίλοι πριν διασκορπισθούν στην υπόλοιπη Μακεδονία και τη Θεσσαλονίκη. Η Μυροφόρα ένιωθε ικανοποιημένη, γιατί πιά μαζί με τα παιδιά της είχε και τα ορφανά. Οποια τύχη θα περίμενε εκείνη και τα παιδιά της θα περίμενε και τ' ανήψια της.

Εν τω μεταξύ η ιστορία γραφόταν με αίμα. Οι κραυγές των σφαγιαζομένων από τους Βούλγαρους κομιτατζήδες και εθνικιστές που εισέβαλαν στην Ελλάδα απο τις 20 Απριλίου του 1941 και ολοκλήρωσαν την κατάντησή τους μέχρι τις 15 Μαΐου 1941, δεν μπόρεσαν να ακουστούν στα καμποχώρια της Δράμας. Οι πρώτες σφαγές και λεπλασίες είχαν αρχίσει στο Κατάφυτο, στο Δασωτό και άλλα χωριά του νομού και οι Βούλγαροι προχωρούσαν.

«...Η βουλγαρική παρουσία στην Ανατολική Μακεδονία και τη Θράκη με τη μορφή στρατιωτικής κατοχής κατά τη διάρκεια του Β' Παγκόσμιου Πολέμου ήταν αποτέλεσμα διπλωματικής συνεννόησης μεταξύ Γερμανίας και Βουλγαρίας και μία παραχώρηση εκ μέρους της πρώτης για την προσχώρηση της

δεύτερης στον Άξονα.

[...]

Έτσι, παρά το γεγονός ότι η Βουλγαρία δεν βρισκόταν σε εμπόλεμη κατάσταση με την Ελλάδα, η εισβολή άρχισε στις 20 Απριλίου 1941 και μέχρι τις 15 Μαΐου είχε καταληφθεί από τους Βούλγαρους όλη η παραχωρηθείσα περιοχή.

[...]

Στις 3 Μαΐου 1941 με απόφαση του βουλγαρικού Υπουργικού Συμβουλίου συστάθηκε η «Διοίκηση του Αιγαίου» ως νέα διοικητική περιφέρεια της Βουλγαρίας με πρωτεύουσα την Ξάνθη. Η «Διοίκηση του Αιγαίου» ενσωματώθηκε στην 4η περιφέρεια του βουλγαρικού κράτους (Στάρα Ζαγκόρα - Πλόβντιν - Μπελομόριε) και διαιρέθηκε σε 11 επαρχίες (Αλεξανδρουπόλεως, Κομοτηνής, Ξάνθης, Καβάλας, Δράμας, Σερρών, Σιδηροκάστρου, Ζίχνης, Θάσου, Ελευθερουπόλεως και Χρυσουπόλεως). Για να επιτευχθεί περαιτέρω διοικητική ενσωμάτωση στο βουλγαρικό κορμό ορισμένες κοινότητες της κατεχόμενης περιοχής δεν εντάχθηκαν στις επαρχίες αυτές, αλλά σε προϋπάρχουσες βουλγαρικές (Ζλάτογκραντ, Ιβαήλοβγκραντ, Σβίλεγκραντ). Η περιοχή διαιρέθηκε σε τρεις στρατιωτικές διοικήσεις, όπου έδρευαν αντίστοιχα τρεις μεραρχίες πεζικού του βουλγαρικού στρατού, ενώ στρατιωτικές φρουρές εγκαταστάθηκαν σε όλους τους μεγάλους οικισμούς.

Ο εκβουλγαρισμός της διοίκησης επιτεύχθηκε με την εγκατάσταση νέων πολιτικών, στρατιωτικών και αστυνομικών αρχών, καθώς και οικονομικών, υγειονομικών, κτηνιατρικών και γεωπονικών υπηρεσιών, σε αντικατάσταση των καταλυθέντων ελληνικών. Όλες οι υπηρεσίες ακολούθησαν τα βουλγαρικά πρότυπα και υπάχθηκαν στις αντίστοιχες του βουλγαρικού κράτους. Στις 14 Μαΐου 1941 η Βουλγαρία ανακοίνωσε επίσημα την προσάρτηση των κατακτημένων περιοχών θεωρώντας πλέον την εγκατάσταση της στην περιοχή ως οριστική....»

Πηγή: Ιστορία του ελληνικού έθνους, τόμος ΙΣΤ, Εκδοτική Αθηνών, Αθήνα 2000, αποσπάσματα από τις σ.64-71

Συνέχεια την επόμενη Τετάρτη

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΣ - ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

Australian registered Greek Lawyer entitled to practice Greek Law

Το γραφείο μας σε συνεργασία και με τη Δικηγόρο του Σύδνευ ΑΘΗΝΑ ΤΟΥΡΙΚΗ (ATHENA TOURIKIS) - SOLICITOR αναλαμβάνουμε την διεκπεραίωση των υποθέσεων σας στην Ελλάδα και την Αυστραλία.

- Θέματα κληρονομιών, αποδοχές, διανομές περιουσιών και σύνταξη διαθηκών στην Ελλάδα και την Αυστραλία.
- Γονικές Παροχές, θέματα ασφάλισης και συνταξιοδοτικά στην Ελλάδα.
- Τακτοποίηση με συνεργάτες λογιστές στην Ελλάδα των φορολογικών σας θεμά-

- των - Ελληνική υπηκοότητα και ελληνικά διαβατήρια.
- Κάθε είδους μεταβίβαση ακινήτων, πώληση, αγορά κ.λπ. στην Ελλάδα.
- Πληρεξούσια για την Ελλάδα για οποιοδήποτε θέμα υπάρχει ανάγκη.
- Εκδοση ΑΦΜ, ΑΜΚΑ και κλειδαρίθμου κα-

- θώς και διορισμό φορολογικού αντικλήτου στην Ελλάδα - Υπαγωγή κατοίκων εξωτερικού στην αρμόδια Δ.Ο.Υ. στην Αθήνα.
- Πλήρης ενημέρωση σχετικά με τα φορολογικά σας θέματα και τις τυχόν οφειλές σας σε σχέση με την περιουσία σας στην Ελλάδα όπου και αν βρίσκεται εκεί.

Βρισκόμαστε ΕΔΩ στην Αυστραλία για οποιοδήποτε θέμα σας απασχολεί στην Ελλάδα.

Επικοινωνήστε μαζί μας Tel: 0421 969 172, (02) 9261 3144, e-mail: athanasiadis.g@hotmail.com

Διεύθυνση: 377-383 Sussex St. (Suite 4, Level 5), SYDNEY, NSW 2000